

Акценти

Адрес на редакцията: гр. Казанлък, бул. "Розова долина" 100, офис 8 (срещу Митницата)

ВРЪЧИХА ДИПЛОМИТЕ НА ВИПУСК '2022 НА ТЕХНИЧЕСКИ КОЛЕЖ-КАЗАНЛЪК

46 абсолвенти от Випуск '2022 на Технически колеж-Казанлък получаха дипломите си за завършена образователно-квалификационна степен „Професионален бакалавър“, специалност „Технология на машиностроенето“.

бизнес партньори на Колежа, близки и приятели. 10 абсолвенти от випуска бяха отличени и с грамоти за отличен успех. Трима от отличниците са арсеналци - Валентин Влайков от Завод 1/250 на дружеството, Тотка Цветкова

директор на Технически колеж-София, в чийто състав е Техническият колеж в Казанлък. Поздравление от името на генералния директор на "Арсенал" инж. Николай Ибушев бе прочетено и бе връчено на проф. Иван Кралов от инж. Владимир Чучумишев, ръководител-направление "Образование и квалификация" в "Арсенал" АД. В него се изказва благодарност към преподавателите, подготвили техническите кадри, и пожелания към абсолвентите да приемат предизвикателствата на времето и да не престават да се развиват и усъвършенстват в професията си на машиностроители. Новодипломираните инженери благодариха на своите преподаватели и на фирмите, подкрепили тяхното обучение, положили Галилеева клетва и изслушаха химна на Технически университет-София с гордостта, че са част от инженерния потенциал на Казанлък.

Във в. „Трибуна Арсенал“ ще бъдат представени арсеналските отличници, в този брой на стр. 3 е Валентин Влайков

29 от тях, което представлява 63% от новодипломираните се, са кадри на най-голямото българско машиностроително предприятие „Арсенал“ АД. Официалната церемония събра на 16 май 2023 г. учени, преподаватели, абсолвенти,

от 0/710 и Мариана Здравкова от 2/150. Церемонията бе уважена от ректора на Технически университет-София проф. Иван Кралов, от кмета на община Казанлък Галина Стоянова, от проф. Ивайло Ганев,

Започни работа в

„Арсенал“ АД - Казанлък

Работна заплата 2020-2300 лв., бонуси, допълнителни стимули, квартирни средства за новопостъпили от други области, социални придобивки

www.arsenal-bg.com/jobs
Тел.: 0882987799; 0882987754; 0431/57747

За резервации в ресторант „Орешака“: 0700 70 717, www.oreshaka-bg.com

Орешака

Балканска скура

Ресторант „Орешака“

Търси да назначи

- * Хигиенистки;
- * Сервитьори;
- * Готвачи;
- * Управители.

Необходим документ при кандидатстване:
* Автобиография

За повече информация: 0700 70 717

Царица Роза '2023

Царица Роза '2023 е Кристина Попова от ППМГ "Никола Обрешков". Тя бе избрана на 19 май на красива церемония в Дома на културата „Арсенал“. Първа подгласничка на 55-ата Царица на Казанлък стана Нона Ангелова от ППМГ "Никола Обрешков". Втора подгласничка е Дебора Маркова от СУ "Екзарх Антим I".

Сн. Габриела Гроздева

АРСЕНАЛЦИ

ЧАРОВНОТО ЛИЦЕ НА ОТДЕЛ „ЧОВЕШКИ РЕСУРСИ“

„Арсенал“ АД е познат и търсен работодател, а за мен е успешен избор за реализация, казва отличничката от Алеята на трудовата слава Даниела Добрева-Костова

Много са работниците и служителите на „Арсенал“ АД, които при първия си досег с дружеството са се срещнали с Даниела Добрева-Костова, в Офис 4. Очарователната Даниела работи в отдел „Човешки ресурси“ и обик-

новено е първият служител, който приема документите на новопостъпилите.

Продължава на стр.6

Препоръчайте Идънред и може да спечелите до 1000 лв.

- Намерете компания, която би се възползвала от продуктите на Идънред България;
- Попълнете формуляра на нашия сайт;
- Ако компанията стане наш клиент, ще получите награда.

Сканирайте QR кода или посетете www.edenred.bg/sluzhitel/preporachay-kompaniya/ и участвайте!

Идънред България е оператор на ваучери за храна и лидер в предплатените корпоративни решения за служители. Ново! Размерът на ваучерите за храна до 200 лв. на служител на месец беше фиксиран в ЗКПО.

ФАЛЕРИСТЪТ НИКОЛАЙ ГИЧЕВ СПОДЕЛЯ ЗАПАЗЕНОТО НАСЛЕДСТВО

Големият колекционер Николай Гичев е роден през 1961 г. в Стара Загора. Той е седмо поколение старозагорец. Повече от три десетилетия е служител на Ел. секцията към Железопътната компания в Града на липите. Председател е на синдикалната организация на КНСБ за Южна България на Железопътното управление - Пловдив. Семейен е с две дъщери. Гичев е един от най-големите колекционери на медали, ордени, наградни знаци и значки, на картички и фотографии, свързани с историята на Стара Загора. Наследник е на два от най-старите и уважавани старозагорски родове - Митови и Хаджистаневи. Сред учредителите е на дружество „Традиция“ и участва във възстановките на различни исторически събития. Част от обемните си колекции е представил в над 80 самостоятелни и колективни изложби.

Увлечение по наследство

Николай започва да събира пощенски марки още като ученик. По фалеристиката (приложна наука, занимаваща се

Част от колекцията на Николай Гичев

с историята и символиката на различни почетни награди) се запалил благодарение на своите дядовци. Прадядо му Начо Коев, аптекар по време на Балканската война на 52-ри полк, съставен от старозагорци и казанлъчани, активен участник на БЧК, също бил колекционер – на картини и скъпоценни камъни. Дядо му Гичо Костов, носител на два ордена „За храброст“, командвал взвод в 9-и Пехотен полк на полк. Дрангов, лежал в затвор и в лагера в Белене след Втората световна война, имал богата колекция, която изчезнала. Другият му дядо, по майчина линия, дипломатът Димитър Икономов, бил голям филателист. През 30-те години на миналия век той работи в посолството и легацията на България във Варшава. Благодарение на него близо 1000 полски военни, политици и специалисти успяват да избягат през България и Турция във Великобритания. Помогнал и на лидера на ВМРО Ванче Михайлов и съпругата му Менча Кърничева да не бъдат екстрадирани

в Югославия. Подвигът му не е забравен в Полша. Името му, както и имената на неговите сътрудници, са изписани на специална плоча, поставена пред българското посолство. По време на бомбардировките кооперацията на Димитър в столицата е разрушена напълно, изгаря и богатата му колекция от марки. По-късно обаче той отново продължава да се занимава с филателия.

Ордени, медали, значки...

Николай Гичев започва да събира ордени и медали, значки и наградни знаци по времето, когато цените им не са високи. „Жалко е, че голяма част от българите нямат отношение към родовата памет и материално наследство. Много интересни знаци, снимки и картички съм взел буквално от боклуците. Хората изхвърлят миналото си без грам съжаление – споделя фалеристът от града на липите. - А това са семейни реликви, които не са дадени с лека ръка. Във фалеристиката орденът е най-високото отличие – той се дава за постоянна заслуга. Медалът, с малки изключения, се дава по конкретен повод. Почетните и наградните знаци (на завършилите Военна академия или на служили в Пехотата), както и някои други отличия, са по-масови“. Първият орден „За заслуги“ се учредява при княз Батенберг, с него са удостоени много малко хора. „По това време България е васална и по принцип князът няма право да дава такива отличия, защото султанът е този, който раздава „нишаните“. Княз Фердинанд продължава тази политика – разказва Николай Гичев. - При едно свое

посещение в Цариград той предварително награждава с български ордени всички висши турски военни и политици и на приема те се явяват с тях. Вместо очаквания протест срещу този „незаконен“ акт на българския държавен глава, султанът не изразява несъгласие. Неслучайно Фердинанд е наричан Лисицата“. Гичев има в колекцията си над 800 ордена и медала и други награди, от които 300 са от Царството и Княжеството. Навремето най-високите отличия са били давани много трудно. Например, орден „За храброст“ - I степен, е можел да получи само този, който е имал и друг орден от най-високата степен. Затова от 1879 до 1945 година това отличие имат само петима души, сред които са премиерът Стефан Стамболов и ген. Данаил Николаев.

Най-високото отличие в Царство България е орденът „Свети равноапостоли Кирил и Методий“. То може да бъде допълнено с малко или голямо огърлие, но само за действащ държавен глава или престолонаследник. С него може да бъде удостоен и друг монарх. Такава награда имат само 15 българи. Николай събира само български ордени или такива, дадени на българи за участието им в Освободителната война – те са от Румъния, Сърбия и Черна гора, които също участват в последната руско-турска война.

„Често историята на подобни награди остава неизвестна по ред причини. Първо, на времето притежателите на такива отличия са ги криели заради обвиненията, че са фашисти. Някои са изселени, а ценностите им остават зазидани или скрити по таваните. По-късно ги откриват случайни хора, за които тези награди не означават нищо. „Равноапостолите“ са

000 евро – непостижима за мен сума, ако не спечеля от тотото“, споделя Николай. През социализма най-високите отличия за българи са

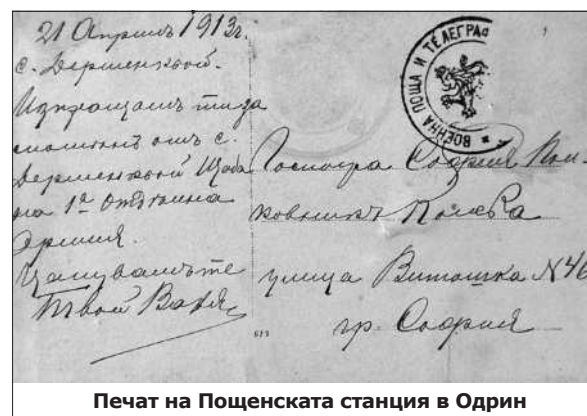
има номер. Така издирването става по-лесно. При нас обаче няма такава практика и колекционерите и специалистите трябва да положат

Медици, снимка от архива на старозагорския фалерист

ордените „Георги Димитров“ и „1300 години България“. По това време „Стара планина“, „Мадарски конник“ и „Орденът на розата“, който се връчва само на дами, се дават само на чужденци. В

много повече усилия при издирването. Наскоро приятел на Николай му казва, че при покупката на български картички в Брюксел предлагат и една военна снимка. Пита дали иска да я купи. Николай я взема, без да знае кой е на нея. Оказва се, че това е генерал Константин Станчов, началник на Варненския укрепен район през Първата световна война, по-късно дипломат в Букурещ. Много рядка снимка, която е включена в книгата на Пламен Баръмов „Генералите от Българската армия и техните награди – 1891-1944“, чи-

Печат на Пощенската станция в Одрин

края на 20 век с тях се удостоверяват и български граждани.

От първата снимка до хилядите екземпляри

Покрай ордени и медалите Николай се запалва и по събирането на военни снимки, фотоси и картички, свързани със Стара Загора. Първата снимка купува само за 3 лева във Велико Търново. След много проучвания той открива кой е окиченият с

ято премиера бе на 31 март в Централния военен клуб в столицата.

Този м. март Николай Гичев участва в изложба във Военния клуб в Стара Загора, посветена на 110-годишнината от Одринската епопея. В нея той представя интересен български печат на Пощенската станция в Одрин, който е бил в наши ръце няколко месеца, както и снимки и други документи от Балканската война. В колекцията си Гичев пази хиляди снимки. Най-многобройни са от периода на Първата световна война, по това време фотографите правят много снимки – на генерали и офицери и на различни сюжети от фронта – походни кухни, в окопите, в атака... Интересни са т. нар. панорамни фотоси – няколко кадъра се поставят един до друг като на лента, дължината им понякога надхвърля половин метър. В колекцията си няма снимки от Казанлък, защото, ако попадне на такива, ги разменя с администраторите на групата „Старъ Казанлък“. Такава уговорка Николай Гичев има от години с казанлъчанката Петя Големанова, също ревностен колекционер на българското минало.

Щаб на Първа българска армия

най-ценени от познавачите – те са равни на „Обърнатата конница“ при филателистите или на „Ботевката“ при нумизматите. Цената на този орден е около 50

отличия герой на снимката – това е генерал Янко Драганов, командир на Първа Софийска дивизия. В някои страни, например в Русия, всеки орден си

Валентин Влайков: Работа плюс Университет

Валентин Влайков е част от младото поколение в голямото семейство на „Арсенал“, на което с основание се възлагат надеждите за бъдещото успешно развитие на фирмата. Той е дипломантът, прочел Клетвата на Випуск '2022 по време на официалната церемония по връчване на дипломите за професионален бакалавър, специалност „Технология на машиностроенето“ в Технически колеж - Казанлък. Избран е неслучайно – той е един от отличниците на випуска. Валентин Влайков продължава образованието си в магистърска степен в Инженерно-педагогически факултет - Сливен към Технически университет - София. Работи на един от фирмените полигони на „Арсенал“ като изпитател в Завод 1/250.

Макар и родом от Стара Загора, където продължава да живее, Валентин си е чист арсеналец – тук той вижда своя добър шанс за професионално развитие, особено в условията на предоставената от фирмата възможност за получаване на висше техническо образование без за това да се налага откъсване от работата и прекия производствен процес.

Няма съмнение, че Валентин Влайков вложи в думите на клетвата, която прозвуча по време на дипломирането, и своята лична убеденост в смисъла на нейните думи:

„В този тържествен момент се заклевам:

- Да пазя името на Колежа и Университета, които разкриха пред мен света на науката;

- Да защита достойно професионалната си подготовка;

- Да използвам научните си познания единствено за добро, за напредък и за хуманизация на света;

- Да издигам човечността като висш критерий за всяка научна, професионална и социална дейност...“

Валентин Влайков не е човек на празните думи. Изобщо не е многословен, вижда се от пръв поглед. Типично за хората с технически професии, той търси в думите премереност, лаконичност и пределна точност. Тоя стремеж към точност, вероятно му е по рождение, може би го влага във всичко, което прави, поне в ежедневието му работа на стрелец-изпитател, няма как да не е така. Пълен синхрон между личните качества и избраната професия виждам още в първите минути на нашата среща дни преди официалната церемония. Валентин респектира, сериозен е. И работата му е сериозна – всеки ден се бори с оръжие и боеприпаси, обяснява стрелец-изпитателят – „изключително отговорно!“. Към тая отговорност той подхожда овладяно, разчита на спазването на правилата, ползването на предпазните средства по указания и личните си познания. Завършил е Техникум по електротехника в Стара Загора, имал влечение към техниката като никой друг от семейството. С оръжието Валентин

отдавна е на „ти“. Още като малък проявява интерес към всякакви оръжия, чете, интересува се. Обаче никога не е искал да става полицай или военен. Няма любима марка:

„Всички са ми любими!“

В случая, не е изненада, че хобито му е ... ловец. Но Влайков казва, че не ловува заради акта на отстрелването на животното, въпреки, че не отрича действието на адреналина. Неговата цел е друга – срещата с природата и приятелите.

В един момент, при него хобито става професия. Така се случва само при щастливите

хора – те сякаш не работят, защото работата за тях е удоволствие.

„Арсенал“ – февруари 2019 - та

Към обичаната работа Валентин в началото е приобщен от свой приятел от Стара Загора, който му разказва за „Арсенал“. „В интерес на истината, трябва да кажа, че още при постъпването ми, колегите ме приеха много добре!“, не крие Влайков. Всички изпитатели са мъже. Така си остава и до сега – колегиалните отношения са нещо, на което той определено държи. Държи и на самоусъвършенстването. Зато-

ва се записва и в Колежа, за да научи повече, да знае, да се развива. Сега ежедневието на Валентин е само това: работа и университет. Но не се оплаква. Да се справя в тази ситуация, му се вижда съвсем нормално. Не му тежи, организира се добре, въпреки, че всеки ден пътува от Стара Загора до Казанлък, понякога и с личен транспорт. Докато вървят лекци-

ите в Колежа, заетостта му е огромна – работа плюс учене. В тая нелека житейска схема Валентин казва, че се чувства ОК, но със сигурност за това много помага предложената от „Арсенал“ схема, съвместяваща работата и обучението за всеки фирмен колежанин. Дадената от фирменото ръководство възможност за посещаване на лекциите в четвъртък и петък следобед е съществено предимство при обучението на арсеналските колежани, които преобладават сред студентите в Технически колеж в Казанлък. Като качество на обучението Валентин не вижда разлика с другите университети – който иска да учи и да на-

учи, ще успее. Той го е доказал с отличния си успех, въпреки, че е съвсем наясно, че този успех не е пълният критерий за успешна реализация, но „все пак, е показателен!“.

Ползите от Колежа

За Валентин Влайков ползите от дипломирането в Колежа са безспорни – не само се разширява кръгзорът на техническото мислене и се попълват знанията, но обучението дава самочувствие и нови шансове за израстване в кариерното развитие. За себе си отличникът на Випуск '2022 вижда това развитие именно в „Арсенал“. Затова засега всичко при него е: „Работа плюс Университет“.

Диана Рамналиева

ДО
Г-Н АТАНАС БОЗОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
СК НА КНСБ
В „АРСЕНАЛ“ АД

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН БОЗОВ!

За мен е удоволствие от името на ръководния състав на „Арсенал“ АД и „Арсенал - 2000“ АД да Ви поздравя по случай Вашия 80-годишен юбилей! Приемете нашата огромна благодарност за дългогодишния и честен труд с изключителна отговорност, с неподражаемо себепоздаване, безрезервно и с любов!

Благодарим Ви за положените усилия социалната политика на дружеството да е еталон на национално ниво, „Арсенал“ да е най-доброто предприятие в региона и сред първите в страната.

Благодарим Ви за експертността, превърнала се в мярка за синдикализъм.

Известно е, че в „Арсенал“ Бозов и КНСБ означават едно и също. Много наши работници и специалисти, преминали през синдикалната школа и докоснали се до Вашата неизчерпаема енергия, настоячивост и размах, са сред най-авторитетните и уважавани арсеналци.

С Вашето име – на перфектен синдикалист с лидерски дух, са свързани и извоюваните водещи синдикални позиции на национално ниво.

Гордеем се с Вас!

СКЪПИ ПРИЯТЕЛЮ!

Благодарим ти за уроците – по принципност и дипломация, по жизненост и упоритост, по човеколюбие и другарство. Продължавай с тези важни уроци и напред, за да достигнеш те до всеки арсеналец.

**Честита 80-та годишнина!
Наздраве за достолепния юбилей!**

Бъди жив и здрав! Топло те прегръщаме!

**Инж. Николай Ибушев
Генерален директор**

За „Арсенал“ АД и „Арсенал - 2000“ АД

26 май 2023 г.

*„...Ако си дал на гладния дори трохица хляб от своя хляб.
Ако си дал на скитника дори искрица огън от своя огън.
Ако си дал на чуждите живот от себе си.
Ако си дал от себе си, не си живял напразно...“*

ЧЕСТИТ 80-ГОДИШЕН ЮБИЛЕЙ, Г-Н БОЗОВ!

**Човек, Синдикалист, Лидер! Баща, Дядо!
Пример, Богатство!**

Бъди жив и здрав!

„...Никой не може да ти отнеме обичта на хората.

Никой не може да ти я вземе

Любовта към хората...“

СК на КНСБ „Арсенал“ АД

ВСК „Арсенал“ увеличи размера на заемите

В 72-рата година от своето съществуване, на 18 май 2023 година, Взаимоспомагателната каса в „Арсенал“ проведе поредното си Отчетно-изборно събрание. В делови порядък делегатите изслушаха отчетите на Управителния съвет и на Ревизионната комисия

тели могат да кандидатстват членове на ВСК „Арсенал“, нараства от 300 на 500 лева, а максималният срок за погасяването му е 6 месеца. Еднократната безвъзмездна помощ също става по-голяма – вместо 80 лева, вече ще се отпускат 150 лева веднъж

От ляво надясно: Атанас Бозов, Ваня Йорданова, Ивелина Георгиева по време на Отчетно-изборното събрание на ВСК

и взеха важни решения. Така, размерът на дългосрочния заем, който се отпуска на членове на Касата, се увеличава от 5000 на 7000 лева. Необходимо са четирима поръчители за получаване на такъв заем. Максималният срок за неговото погасяване е 30 месеца. Размерът на краткосрочния заем, за който с двама поръчи-

чен членски внос се увеличава от 25 на 35 лева. Нов заем се отпуска при погасяване на стария или при направено рефинансиране от страна на кандидата.

Към 15 май 2023 година членовете на ВСК „Арсенал“ са 3448, като от 1 януари до 15 май тази година броят им е нараснал с 320. Също към 15

Отчетно-изборно събрание на ВСК „Арсенал“

май 2023 година раздадените заеми – дългосрочни и краткосрочни са общо в размер на 1 млн. 290 хил. 600 лева, а получилите ги членове на Касата са 425 души. Раздадените еднократни помощи за същия период са 2080 лева на 26 души.

Към 31 декември 2022 година личните вноски на членовете са възлизали общо на 7 млн. 400 хил. лева. През миналата година са раздадени дългосрочни заеми в размер на 3 млн. 50 хил. лева, а краткосрочните заеми са общо 95 хил. лева. За 2022 г. еднократни помощи са получили 108 души на обща стойност 8640 лева.

На Отчетно-изборното събрание присъстваха 107 де-

легати от 122 по списък, с което неговото провеждане е напълно легитимно. Избрани бяха Управителен съвет и Ревизионна комисия. Управителният съвет е съставен от 7 членове, като за председател бе преизбрана Ваня Йорданова от

Завод 6. Ревизионната коми-

сия бе увеличена с един човек и се състои от 3 членове. За неин председател съборното избра Ивелина Георгиева от Завод 4. Делегатите изразиха благодарност за работата на двете служителки във ВСК „Арсенал“ Стефка Тончева и Стефка Ялъмова, които във всеки един момент са готови да помогнат на всеки, нуждаещ се от съпричастност и подкрепа. Така двете усмихнати и отговорни жени изпълняват на практика основната мисия на Касата – взаимна подкрепа и взаимопомощ между хората.

КНСБ ОТНОВО ДАРЯВА

Председателят на КНСБ в „Арсенал“ АД Атанас Бозов съобщи три новини, отново свързани с човешката солидарност. С решение на Синдикалния комитет на организацията са отпуснати 500 лева за децата в наводнените карловски села. Сумата ще бъде прибавена към кампанията, подета отново от структурата на КНСБ в Завод 3 с председател Станка Костова, за подпомагане на децата и семействата в тези села, които трудно се възстановяват от водното бедствие. 500 лева ще бъдат дарени и на най-старата детска градина в Казанлък – заводската, която днес носи името „Буратино“. Тя чества 90 години от своето създаване, като тържественото отбелязване на празника ще бъде на 26 май т.г. в Дома на културата „Арсенал“. Фирмената организация на КНСБ дари и 1000 лева на Културния дом на „Арсенал“ по случай 24 май - Деня на българската азбука, просвета и култура и на славянската книжовност.

Юлия Младенова

ФИРМЕН ДЕН НА ОТВОРЕНИТЕ ВРАТИ

Ученици от 4 паралелки на казанлъшки училища посетиха „Арсенал“ във фирмения Ден на отворените врати. По традиция от 2016 година на 12 май дружеството отваря врати за ученици от основните и средните училища в Казанлък.

6 „а“ клас на ОУ „Георги Кирков“, 7 „а“ и 7 „б“ класове на ОУ „Паисий Хилендарски“ и 10 „а“ клас на СУ „Екзарх Антим I“ бяха гости на дружеството. Малките и по-големи ученици проявиха завиден интерес към историята и съвременното развитие на най-голямото българско машиностроително предприятие. Инж. Владимир Чучумишев, ръководител-направление „Образование и квалификация“, и инженер-конструкторът Николай

Куцаров в „Арсенал“ АД разказаха на децата и тийнейджърите за пътя на завода от 1878 година до днес в историческата зала на „Арсенал“, запознаха ги с продукцията, произвеждана през годините и с експонатите, изложени в шоу-рума на фирмата, и им показаха производствените процеси в част от цеховете. Целта на тази среща „на живо“ със завода, който тази година навършва 145 лета от създаването си, а през 2024 година ще чества един век от установяването си в Казанлък, е младите хора да научат повече за водещото предприятие в своя роден град, което да предизвика интерес към него при професионалното им ориентиране.

Юлия Младенова

ФК „АРСЕНАЛ – 2000“ ПРИЕМА ДЕЦА И ЮНОШИ

Очакваме Ви!

Футболен клуб „Арсенал-2000“ - Казанлък, приема деца и юноши, които обичат футбола и имат желание да тренират под вещото ръководство на доказани специалисти. Клубът предлага прекрасни условия за тренировки, обновена спортна база, осигурена екипировка, чудесно поддържан фирмен стадион „Арсенал“.

За информация и записвания: 0882474101, Станислав Пехливанов

За нуждите на Завод 4

Професия: Ръководител взривни работи

Изисквания към кандидатите:

- Висше инженерно образование или средно със стаж по специалността;
- Валидна правоспособност за работа с взривни материали - Ръководител взривни работи;
- Професионален опит, свързан с длъжността или близък до нея;
- Познаване в областта на взривните вещества, пиротехническите състави и изделия;
- Личностни качества – способност за работа в екип, способност за работа в динамична среда, техническо мислене, висока лична и трудова дисциплина, лоялност, организираност, прецизност.

Професионални задължения:

- Да организира провеждане на дейности по унищожаване на отпадналия брак и унищожаване на същия чрез взривяване или изгаряне;
- Да приема бракуваната продукция от складове и цехове, която подлежи на унищожаване, и да я транспортира до пунктовете за унищожение;
- Да организира и следи за почистването и поддръжката на площадките за унищожаване на ВВ;
- Да води прецизно документацията, свързана с унищожаване на бракуваната продукция.

Ние предлагаме:

- Работа в креативен екип;
- Заплащане по всички установени законови изисквания;
- Заплата, адекватна на търсените знания и умения.

Автосервиз „Мерцедес“ - пункт за ГТП

Обявява промоция

За годишни технически прегледи за работещите в „Арсенал“ АД!

Цена на ГТП – 45 лв.

(след предоставяне на валиден пропуск на собственика на МПС!)

Адрес:

Сервиз „Мерцедес“
гр. Казанлък

ул. „Кенали“ № 7; тел. 0888303368; 0878442413

„АРСЕНАЛ“ АД - КАЗАНЛЪК ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ

Специалисти:

- Инженер-металург - 1

Образование и квалификация: Висше техническо образование, специалност „Металознание и термична обработка на металите“ или други подобни; Средно техническо образование с продължаване на обучението.

Допълнителни изисквания: Разработване и внедряване на технологични процеси по термична обработка, коване и обемно щамповане на метали и сплави. Работа със специализиран софтуер.

- Инженер-конструктор - 1

Образование и квалификация: Висше техническо образование.

Допълнителни изисквания: Разработване на конструкторска документация на приспособления и екипировка за нанасяне на химични, галванични и лакобояджийски покрития.

- Инженер-технолог на пластмасите и каучука - 1

Образование и квалификация: Висше техническо образование, специалност „Технология на пластмасите и каучука“ или други подобни. Средно техническо образование с продължаване на обучението.

Допълнителни изисквания: Разработване и внедряване на технологични процеси за преработване на пластмаси и каучук чрез шприцване и пресоване.

- Инженер химични процеси - 1

Образование и квалификация: Висше химическо, инженерно-химическо, средно специално химическо образование.

Допълнителни изисквания: Разработване и внедряване на технологични процеси за нанасяне на химични и галванични покрития и за защита на металите от корозия.

Кандидатите за тези позиции е необходимо да притежават личностни качества като лоялност, отговорност, инициативност, умение за работа в екип, комуникативност.

- Началник-смяна - 1

Образование и квалификация: Висше химическо, инженерно-химическо, средно специално химическо образование.

Допълнителни изисквания: Професионален опит 5 години.

Кандидатите за тези позиции е необходимо да притежават личностни качества като лоялност, отговорност, инициативност, умение за работа в екип, комуникативност.

- Инженер контролно-измервателни уреди и апаратура - 1 човек, висше техническо образование;

- Инженер ВиК - 1 човек, висше образование;

- Инженер енергетик - 1 човек, висше образование.

- Техник, електронна техника - 1 човек, висше образование;

- Инженер производство - 5 души, висше образование;

Работници по следните професии:

- Байцвачи на метали;

- Бобиньор ел. машини - средно специално образование;

- Бояджии промишлени изделия, на 8-часов работен ден;

- Бояджии промишлени изделия, на 7-часов работен ден;

- Водач на мотокар - средно образование, работа на смени;

- Електрозаварчик - средно образование;

- Електромонтьор - средно образование;

- Електромонтьор, изграждане, поддръжка и ремонт - средно специално образование;

- Електромонтьор, изпитване ел. съоръжения - средно специално образование;

- Електроженест - средно образование;

- Изпитател, хидравлично налягане ММ - средно образование;

- Изпитател на взривни материали;

- Инструменталчик;

- Лакировач, метал - средно образование, работа на смени;

- Машинен монтьор - ремонт на машини - средно образование;

- Машинен оператор амуниции - средно образование;

- Машинен оператор компресор - средно образование;

- Машинен оператор ММ с ЦПУ - средно образование;

- Машинен оператор производство експлозивни вещества - средно образование;

- Монтажник изделия от метал /боеприпаси/ - средно образование;

- Монтажник изделия от метал /боеприпаси и експлозивни вещества/ - средно образование;

- Монтьор поддръжка инсталации и оборудване - средно образование;

- Настройчик ММ с ЦПУ - средно специално (техническо) образование;

- Настройчик на пресови металообработващи машини - средно специално образование;

- Общ работник в промишлеността;

- Окачествител - средно образование;

- Оксигенист - средно образование;

- Оператори на преса за метал;

- Преносвач ръчно;

- Производствени контроли, на 7-часов и на 8-часов работен ден - средно образование;

- Стругар - средно образование;

- Фрезисти - средно образование;

- Шлайфист - средно образование;

- Шлосер - средно образование.

„АРСЕНАЛ“ АД - КАЗАНЛЪК

търси да назначи за нуждите на
Инструменталния завод
работници по следните професии:

1. Шлайфист;

2. Стругар;

3. Фрезист;

4. Шлосер-инструменталчик;

5. Координатчик.

Телефон за контакти: **0885 079 187**

• **Изисквания:**

- Завършено средно образование;

- Умения за самостоятелна работа по професията.

Желаещите да кандидатстват за позициите могат да изтеглят документи от сайта на „Арсенал“ АД www.arsenal-bg.com/kadri или да ги получат от **Офис № 1 - Пропуски, на Централния портал, от 07.00 до 17.00 часа.**

Попълнените документи могат да бъдат изпратени на електронен адрес: kadri@arsenal-bg.com или подадени в **град Казанлък, бул. „Розова долина“ № 100, Офис № 4.**

Работно време на офиса: всеки делничен ден.

Тел. за контакти: 0431/57747

ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ ЗА НУЖДИТЕ НА ЗАВОД 5

ИНЖЕНЕР-ПРОЕКТАНТ ПО ЕЛЕКТРО КИП И АВТОМАТИЗАЦИЯ

Описание и изисквания:

- Разработване на проекти за комплексна автоматизация на производствените процеси; Проектиране на електро-инсталации; Проектиране на системи за управление на машини, инсталации и съоръжения, базирани на контролери; Проектиране на автоматизирани системи за управление на нестандартно оборудване и съоръжения; Изчисляване и оразмеряване на проектираните инсталации и системи; Внедряване /монтаж, пуск и настройка/ на системи за управление и автоматизация; Осъществяване на авторски контрол на производството и монтажа на инсталации и съоръжения; Усъвършенстване на съществуващи инсталации и съоръжения, с цел подобряване на техните характеристики.

Изисквания към кандидатите:

- Висше техническо образование; Владее на чужди езици е предимство; Компютърни умения - MS Office, Internet, EPLAN, софтуер за управление и проектиране; Опит в проектирането на системи за управление, базирани на промишлени контролери, КИП и Асъоръжения, промишлена автоматизация и електро-инсталации; Познания в съответната нормативна база и специализирани софтуерни продукти.

РЪКОВОДИТЕЛ КОНСТРУКТИВЕН ОТДЕЛ

Задачи и отговорности:

- Ръководи и организира разработването на конструктивна документация на машини, детайли и изделия, необходими за производството; Разпределя разработването на нови изделия и контролира изпълнението на отделните етапи; Подготвя план и следи за изпълнението му по график, следейки стриктно изискванията на ръководството; Комуникира ефективно с колеги от фирмата с цел навременно и качествено осъществяване на дейностите; Извършване якостни и размерни изчисления на конструирани изделия и екипировка; Осъществява авторски контрол на производството и монтажа на машини и съоръжения; Усъвършенстване на вече съществуващи машини и съоръжения, с цел подобряване на техните характеристики; Работи в екип с всички участници в процеса.

Изисквания към кандидатите:

- Висше инженерно техническо образование в областта на машиностроенето; Владее на английски език /писмено и говоримо/; Опит на подобна позиция; Компютърни умения - MS Office, Internet, TopSolid; Професионален опит в машиностроителни фирми е предимство.

ИНЖЕНЕР-КОНСТРУКТОР

Описание и изисквания:

- Конструирание на нестандартно оборудване и инсталации; Конструирание на машини; Конструирание на технологична екипировка; Извършване якостни и размерни изчисления на конструирани изделия и екипировка; Осъществяване на авторски контрол на производството и монтажа на машини и съоръжения; Усъвършенстване на вече съществуващи машини и съоръжения, с цел подобряване на техните характеристики

Изисквания към кандидатите:

- Висше образование - бакалавър или магистър; Владее на чужди езици е предимство; Компютърни умения - MS Office, Internet, TopSolid; Професионален опит в машиностроителни фирми е предимство.

Личностни качества:

Способност за работа в динамична среда, аналитично мислене, организираност, прецизност.

За ръководител Конструктивен отдел се изискват още: Отлични административни, организационни и комуникационни умения, работа в екип, поемане на лична отговорност.

Продължава от стр. 1

ЧАРОВНОТО ЛИЦЕ НА ОТДЕЛ „ЧОВЕШКИ РЕСУРСИ“

Тя винаги е приветлива и любезна, готова да предостави актуална и точна информация и да даде компетентна консултация на всеки, заинтересован от възможностите, които предлага за професионална реализация най-голямото промишлено предприятие в България.

Даниела е родом от Казанлък, където завършва средното си образование. След това учи в Стара Загора и София. Завършва „Индуриален мениджмънт, предприемачество и иновации“ и „Очна оптика“. В „Арсенал“ АД постъпва за първи път преди 19 години, в отдела, който подготвя документацията за износ на продукцията на дружеството. След следването си за кратко работи и на други места в Казанлък в сферата на подбор на кадри, а в отдел „Човешки ресурси“ в „Арсенал“ АД започва през 2015 година.

Работата е особено интензивна, след като дружеството набира голям брой работници заради увеличените производствени задачи. Търсят се най-различни професии и това е изключително важна и отговорна задача за бъдещето на фирмата. През миналата година се проведе масштабна информационна кампания, отворен бе и офисът в Стара Загора, като при неговия старт на предна линия бе Даниела Добрева-Костова. Големият и опит помогна на новия екип там бързо да навлезе в работата и да се запознае със специфичните изисквания, на които трябва да отговарят кандидатите за многобройните вакантни позиции.

Системата за професионален подбор

„От много години имаме много добра система при подбор

на кадрите. Те получават готови формуляри в пакета за кандидатстване, може да се

Със семейството и с вуйчо си Петко Русев

подават заявки и по електронен път. В отдела постъпила информация се обработва, изпраща се до директорите на заводите и от там, според техните нужди, се подбират кадри сред вече заявените кандидати“, разказа Даниела Добрева.

„Арсенал“ АД е фирма с много добър имидж и хората в цялата страна в голяма степен са информирани както за средната заплата, така и за големия обем социални придобивки в дружеството. Това прави „Арсенал“ АД търсен и уважаван работодател. Нужни са работници и служители с най-различни професионални умения и квалификации, предимно с техническо образование. Най-трудно, както е в цялата страна, а и по света, се намират висококвалифицирани специалисти. „Хубавото е, че идват кандидати на различна възраст. По-възрастните имат повече опит и са по-отговорни, но и младите са ценни, защото

трябва да се обезпечи приемствеността в екипите на заводите и отделите в дружеството. Проведените информационни кампании в региона и извън него също допринесоха за по-големия интерес към възможностите, които се предлагат в „Арсенал“. Имаме кандидати от цялата страна, особено от районите на Сопот и Карлово, от Стара Загора, от Северна България, дори от София“, споделя чаровната служителка в отдела, отговарящ за набирането на кадри в огромното предприятие.

Бившите арсеналци имат предимство при постъпването си отново в дружеството. За тях има запазени характеристики от работните места, където са били, които също се вземат предвид. Това е съвсем разбираемо – те са хора, които добре познават производството и неговите специфични изисквания. Кандидатите рядко носят препоръки от други работодатели, въпреки че това е добре отработена практика в много страни. В последно време такива препоръки представят хората, които живеят в по-отдалечени места.

В отдел „Човешки ресурси“ идват и бивши работници, за да получат тъй наречените УП-та – УП 2 и УП 3. И двата документа са необходими при пенсиониране. Първият е за удостоверяване на стаж за годините, които не са вкарани още в електронния регистър. Вторият – за категорията на труд, различен от трета категория. В началото на 21 век се извърши промяна в нормативната база, според която се промениха категориите на много професии. Затова в момента има бивши работници и служители, които са работили на една и също позиция през годините, но при тях катего-

рият на труд е различна – за едните първа, за другите втора. След нормативните промени, в „Арсенал“ АД няма професия с първа категория на труд.

Семейството и народните танци

Даниела постъпва в „Арсенал“ АД за първи път през 2004-та. За това я съветва бащата на нейния съпруг – Теньо Костов. Той дълги години е работил като началник на цеха в Александрово, когато предприятието е имало подразделение в това населено място. В завода е работил и нейният вуйчо Петко Русев, който също е помогнал

за трудова ориентация на младата жена. „Арсенал“ е предприятие с вековна традиция, сто жерна икономиката не само в Казанлък, а в целия регион и в България и затова Даниела Добрева смята, че е направила правилния избор. А нейната всеотдайна и отговорна работа също е оценена от ръководството на дружеството – тя е сред отличниците в Алеята на трудовата слава.

„Работата с хора понякога е доста натоваваща, но пък се чувствам на мястото си, виждам смисъла и резултатите от това, което правя. Когато човек е добре на работното си място, то и в семейството си има спокойствие. Мъжът ми Николай е преподавател в Полицейската академия в Казанлък. Дватама имаме две прекрасни дъщери – Наталия, която е второкласничка в ОУ „Никола Вапцаров“, и 14-го-

дишната Анджелина, която е в Математическата гимназия – споделя чаровното лице на арсеналския отдел „Човешки ресурси“. – Радвам се, че момичетата имат своите успехи. Миналата година по-голямата успешно издържа изпитите за гимназията и постигна една от своите цели. Малката се представи отлично на Националното финално състезание на Сдружението на българските начални учители за 2023 г., на което постигна максималния брой точки и спечели златен медал.“ А за себе си извън портала, в малкото време, свободно от ангажименти, казва, че се е върнала към народните тан-

В Клуба с красивите народни носии

ци. „Те ме очароваха още в ученическите години, а сега посещавам клуба на Илиян Добрев. Харесвам българския фолклор във всичките форми и от всяка една област – говори за него с любов и преклонение Даниела Добрева-Костова. – Дали ритмите са игриви и бързи от Добруджа, или тежки и се леят бавно при родопчани, народните песни и танци са едно от най-големите богатства на страната ни. Те разказват истории, събуждат чувства, размислят, разплакват или те отнасят в друг свят. Хубаво е, че много мои съграждани преоткриват и ценят това богатство“.

Димитър Бахчеванов

АМАЗОНКИТЕ НА „АРСЕНАЛ“ – БРАНИМИРА И ПАВЛИНА

Наричам Бранимира и Павлина „амазонки“ с нескрито възхищение. Млади, красиви, нахъсани във всяко нещо, с което се

Бранимира Ненчева, вдясно, и Павлина Иванчева

захванат, двете арсеналски момичета са и великолепни стрелци. На проведеното през м. май 2023 година Републиканско работническо първенство женският отбор на „Арсенал“ по спортна стрелба стана безапелационен по-

бедител. Бранимира Ненчева завоюва първо място и купа в индивидуалното състезание, а tandemът Бранимира Ненчева - Павлина Иванчева стана първи в отборната надпревара и спечели златните медали. Техен треньор е Добрин Чуков, стрелец-изпитател в „Арсенал“. „Конкуренцията беше

голяма – разказват Бранимира и Павлина. – Над 20 отбора от цялата страна се състезаваха в Спортната зала на ДЗУ – Стара Загора. Усещането е невероятно, но още по-хубаво е, когато си победител. Горди сме, че представихме до-

стойно „Арсенал“. Правим това с много желание и с любов към спорта и високата адреналин“.

Бранимира Ненчева работи от 2006 година в „Арсенал“. Окачествител е в Завод 5, цех 130. Упорито се занимава със спортна стрелба и вече 17 години не е пропускала състезанията в дружеството, посветени на фирмения празник. Стигала е до завидния резултат от 88 точки. Павлина Иванчева е стругаро-фрезист в Завод 5, цех 510. Завършила е последния випуск на средното професионално училище към завода, а от 2015 година работи в „Арсенал“. От близо 5 години участва в спортни състезания, но отдалеч личи, че бензинът кипи в кръвта ѝ – Павлина е запалена мотористка. За нея кумир в стрелбата е Бранимира, която пък при-

Бранимира, Павлина и треньорът им Добрин Чуков, крайният вляво

знава, че дължи постиженията

си на своя учител Добрин Чуков.

За русокосата Бранимира и чернооката Павлина бойните оръжия са истинска страст. И колкото миловидни и нежни да изглеждат, пламъкът в очите и енергичността, която излъчват, говорят за две „мъжки момичета“, които са способни да се справят с всяка житейска преграда. И в професионално отношение не се спират пред трудностите – професията на машиностроител им допада, вършат я с обич и с огромна отговорност, а за „Арсенал“ са категорични – това е нашата фабрика, тя ни дава сигурност и тук се чувстваме добре.

Юлия Младенова

РЕЖИСЬОРЪТ НИКОЛАЙ ГУНДЕРОВ: СТРАДАМЕ ОТ ДЕФИЦИТ НА УМНИ И ДОБРИ ДУМИ

Николай Гундеров на сцената в Казанлък

Николай Гундеров е именит български драматург, режисьор и актьор от новото талантливо поколение в българския театър, носител на „Аскеер“ за съвременна българска драматургия – 2017 г. Майстор на текста, човек и автор с невероятно фино чувство за хумор, което блести и в неговата работа на сцената. Завършил Академията за изящни изкуства в Прага, той няколко години наред поставя предимно в различни чешки театри, но пандемията го връща за

повече време у нас. Гундеров работи за все повече български трупи – от Народния театър до Габрово и Казанлък. В града на розите режисира за трети път в последните десет години. Идва през 2013-та с „Фенове“ на Елин Рахнев, но особено успешна за казанлъшкия театър и за него самия, е авторската му пиеса „Тримата мускетари“, с която местната трупа печели Наградата на фестивала в Сливница през 2015 г. В Чудомирови празници '2023 бе представена премиерата на неговия спектакъл „Марко Тотев в живи картини“, който продължава да се играе в Казанлък, гастролира и в София.

Николай Гундеров е носител на редица международни и национални награди за литература и театър, сред които „Южна пролет“, отличие от Международната академия за изкуство в Париж, награда на Съюза на полските актьорски асоциации във Варшава, наградата за режисура на Академията за изящни изкуства в Прага, наградата за драматургия на международния фестивал „Нова българска драма“, наградата за драматургия на името на Алеко Константинов за „Сатирична stand-up комедия“ '2023 и др.

В дните преди 24 май той издаде спомени на Филип Трифонов – любимецът от „Момчето си отива“ и „Оркестър без име“. Под заглавието „И един ден, когато стана писател“, Гундеров и синът на актьора – Мартин, довършват книгата, започната от Трифонов, с когото са били близки приятели.

- Отново в Казанлък след толкова години...Какво е различното днес?

- Ако има различия, те винаги могат да бъдат видени през чувството за хумор. Площадът е същият, хората са си същите, публиката, може би е същата, но всички ние понякога, ако става въпрос за това изкуство, наречено „театър“, се забавляваме на неща до болки познати или същите, но откриваме нови аспекти, нови гледни точки и ъгли. Спомням си, че при първото си идване в Казанлък се учудих на едно нещо, което много ме разсмя. Разбира се, този град е прекрасен и продължава да бъде такъв, но тогава искаха да си купя една казанлъшка поничка и видях, че пред магазина, в който се продаваше, имаше буркан с пудра захар. Но буркана с пудрата захар много приличаше на химикалите в банката – той беше завързан с ластик. И си зададох въпроса, докъде може да се стигне с този ластик?! И сега отидох да видя, дали тази същата закувалня стои... - не, не стои. Това е различното - значи, няма го буркана с пудрата захара, завързан за ластик...

- Освен режисьор, сте и автор на текста на голяма част от постановките,

които режисирате. Разбира ли публиката, така да се каже, какво е искал да й каже авторът?

- Когато публиката се смее, авторът разбира, какво е искал да каже самият той. Когато публиката реагира, как да кажа, както на повечето български представления, където липсват реакциите на смях, а те са много важни... Та, когато някой зададе въпроса - ние много се смяхме, но какво беше посланието?! - аз винаги отговарям – ами, какво е посланието въобще на една усмивка? Ако едно дете се смее, самият факт, че то изпитва радост е послание към този все по-тъжен свят. Аз винаги съм уважавал публиката и за мен тя винаги е била наистина фактор, с който се съобразявам, а не обратното, който пренебрегвам. Защото сме свидетели на много представления, които са пълни с ефекти, с много сценичен пушек, но той е там само, за да закрие скуката. При мен сценичен пушек няма, много се радвам, ако има пушек от ръкопляскания. Хайде, така да го кажа, когато има радост. Уважавам чувството за хумор и смеха на хората. Разбира се, този текст, който тази година предложих в театъра на Казанлък е малко провокативен, защото това не е

традиционният тип театър, който познаваме. Ние влизаме в роли и излизаме от тях. Уж говорим по документален начин за един национален герой Марко Тотев, а той, всъщност е част от всеки един от нас. Той е в кръвообращението на българите и на хората, въобще. Ако Вие кажете, че изключвате Марко Тотев от себе си, именно тогава се превръщате в Марко Тотев. Защото той за мен е може би един интелигентен неудачник. Може би неудачниците в нашия живот са хората, които, вероятно имат някакви натрупвания, но не успяват да ги реализират. Няма страшно в това да си един неуспял човек, има страшно в това, да не си човек.

- Говорим за усмивката, по-трудно ли е сега, отколкото преди, да разсмеех хората в залата?

- Искам да отбележа с радост, че в този град направих един спектакъл, който и досега срещам хора, които са го гледали и ми говорят за него. Той се наричаше „Тримата мускетари“ и бе направен в един театър под ръководството на Диана Рамналиева. Аз имах тези условия да го създам. Защото спектакълът не е само в това да прочетеш лист хартия и да го научиш, а просто да гръмнеш конфетата на фантазията и да не се безпокоиш от фойерверките на въображението. Радвам се, че тук работата ми бе свързана с творческа лаборатория, а не с просто изпълнителски някакви ангажименти! След този спектакъл по някакъв начин се опитвам и другите да правя в подобен дух на въображение и на толиране на фантазията, на разширяване кръга на мисълта, именно по въображение на безстрашието. Защото това, което липсва в театъра са точно тези, как да кажа, падащи мостове. Ние всички правим някакви банджи скокове, но в случая, те са хвърляне във въображението. А то винаги помага да изскочи човек и да изплува над тази пяна на сивотата, в която всички ние живеем.

- Следвайки провокациите на Вашето развито въображение, как се движи публиката, не се ли стъписва понякога, какво я стряска?

- Публиката, може би открива различни неща. Някои хора откриват други, други – откриват себе си в това, което виждат. Трети се сещат, може би за примери на такива герои като Марко Тотев. Но за мен е много важно ние да се надсеем над собствените си комплекси, да се надсеем на нашите неспособности, да не се притесняваме от това, че можем да бъдем неуспешни. По-важното е да се притесняваме от това, да забравим да бъдем хора. В един спектакъл

аз не харесвам никак думата задача, цел, категоризации, етикети, дори – послание е малко опасна дума. По-скоро става дума за вектори, някакви посоки и това са посоките на това да не се притесняваме да бъдем смели в радостта си. Да бъдем смели да се надсеем над собствените си страхове, над собствените си неудачи, собствените си неуспех, защото това понякога прави човек по-силен. Много са страшни хората, които нямат огледала за обратно виждане. И, понеже отскоро съм на тази транспартна тематика /искам да взема шофьорска книжка/, все повече се замислям върху това, че все по-често се срещаме с хора без огледала за обратно виждане, които виждат само себе си. Е, те наистина са истински повод за смях и дори за присмех.

- В духа на тая транспартна тематика, за къде ще пътувате, сядайки зад волана с новата шофьорска книжка – повече из България или в Европа, в обичната Ви Чехия?

- Болниците са пълни с хора, които имат шофьорска книжка, но не могат да управяват. Аз съм притеснен, не съм много сигурен в това дали ще стана шофьор, но метафорично казано, винаги заставам отдясно, когато режисирам, защото знам,

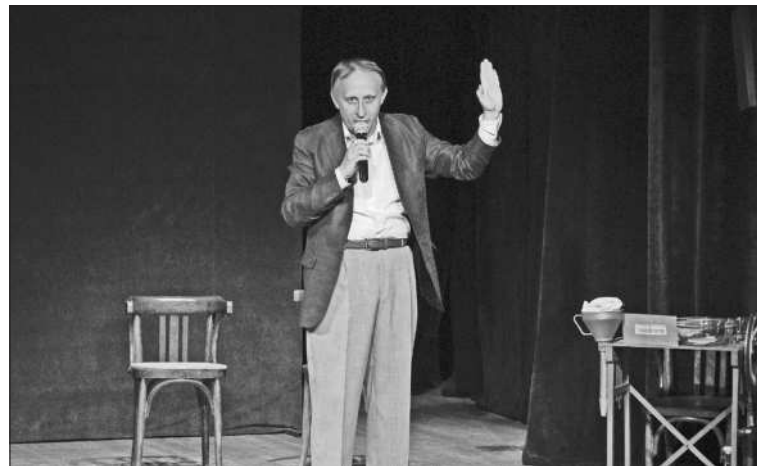
и половина, колкото обикновено продължава един спектакъл. Това се опитвам – със страхове, опасения и понякога с радост, да спестя на хората да имат усещането, че този час и 30 минути е минал незабелязано.

- Как живее един театрален човек с „Аскеер“ във витрината си?

- Видях една полезна функция на „Аскеер“-а. Моят тригодишен, вече четиригодишен син, веднъж успя с него да затисне хвърчащи листи. Тоест, самата статуетка е достатъчно тежка, че може да помогне за това някакви листи да не изхвърчат. Как да Ви кажа, аз не си го нося в джоба. Нямам отговор за този въпрос. Това е една от различните награди, които са приятни, няма да лъжа. Но се сещам една случка с него. Като го получих, бях се качил с него в едно такси и един шофър ме попита за какво е това? – Отговорих, това е за театър. Човекът каза, еми, нищо, все човек нещо трябва да прави..., с нещо да се занимава...

- Само преди ден отбелязахме 24 май. Всъщност, какво точно празнувате?

- Аз се радвам, че имаме празник на буквите! Защото този празник не е само в тази дата. Това, от което ние

Авторът на драматургичния текст на "Марко Тотев в живи картини" като актьор в постановката

че десният има предимство, като влиза в кръговото движение, особено. По-страшно е да не можеш да излезеш от кръговото движение, защото тогава вече може да отидеш в психиатрията. Но пък, искам да кажа, понеже подтекстът на въпроса е такъв, аз не делея публиката на българска и чешка. За мен публиката е винаги интересна с това, че е неочаквана. Влизат 130 човека с различна професия и образование, а ако представлението е добро, те излизат като един. Ето, това винаги ми е правило впечатление, различните лица на хората, които влизат и едното лице, когато спектакълът е свършил и излизат. Защото, ако вие не сте доволни от едно представление, винаги биха ви върнали билета, но не може да Ви се върне от личния живот час

страдаме, е именно дефицитът на думи, на умни думи! На добри думи. Затова млчанието понякога е толкова тежко. Затова понякога млчанието скрива онова, което думите не могат да кажат. В този ден винаги си мисля за употребата на думите и силата на млчанието. Понякога с думите се опитваме да скрием /те са като димна завеса/ собствените си страхове и притеснения, използваме ги като неприятни оръжия, но те са и единствената кройка за нашите дрехи, ушити, може би от някакъв небесен шивач, не зная. Но единственият начин е да виждаме в тях онези трохи, които, като в приказката за Хензел и Гретел, да слагаме в тъмната гора и по които да се движим. Честит празник на всички, които могат да употребяват думите... топло!

Диана Рамналиева

УОЛТ ДИСНИ

ТАКЪВ, КАКЪВТО СЪМ, МЕ СЪЗДАДЕ ЕДНА МИШКА

Уолтър Дисни /1901-1966/ е американски филмов продуцент, аниматор, режисьор, сценарист, предприемач. Корпорацията му „Уолт Дисни Къмпани“ оказва огромно влияние на развлекателната индустрия през 20 век. Снимал е 111 филма, продуцирал е 576 киноленти. Заедно с екипа си получава над 950 награди и отличия.

Удостоен е с 22 награди „Оскар“ от 59 номинации, което е абсолютен рекорд. Носител е на: Златен медал на Конгреса на САЩ, 2 награди на БАФТА, 7 награди „Еми“, 3 награди „Златен глобус“, както и на 4 почетни награди на филмовата академия на САЩ.

Сред най-популярните му творби са „Мики Маус“, „Пиноккио“, „Фантазия“, „Дъмбо“, „Бамби“, „Пепеляшка“, „Мери Попинс“.

Дисни е първият, създал звуков и музикален филм. Иноватор е и в създаването на увеселителни паркове. Първия „Дисниленд“ открива през 1955 г. в Анахайм, Калифорния. Днес паркове има и в Токио, Париж и Хонконг. Годишно те посещат над 130 млн. посетители.

През 2009 г. дъщерята на Дисни – Даяна, и синът ѝ Уолтър откриват в Сан Франциско семеен музей, посветен на Уолт Дисни. За него са написани книги, създадени са филми. Астероид, открит през 1980 г. от руската астрономка Людмила Карачкина, носи името Дисни.

Детството. Уолтър Дисни е едно от петте деца на Елиас и Флора Кал Дисни. Роден е на 5 декември 1901 г. в Чикаго. Бащата е канадец от ирландски произход, а майката – немкиня, родена в Америка. Детските си години Дисни прекарал в семейната ферма в Мисури. Рисувал от 7-годишен и продавал картините си. Първите 25 цента получил от съсед, на чиято къща нарисувал кон. Елиас не одобрявал увлечението на сина си, предпочитал той да кове щайги, да бърка пюрета и сладка, да се грижи за домашните животни. През 1911 г. семейството се мести в Канзас Сити, където Уолтър продавал анимациите си на малка театрална верига. Там у него се зародила и любовта към влаковете – те минавали край къщата им. По-късно момчето продавал закуски и вестници на железницата, а още по-късно построява миниатюрна железница в двора на дома си в Лос Анджелис. Монорелсов път включва и в „Дисниленд“. Фамилията се завърнала в Чикаго. Уолт посещавал курсове по рисуване и фотография в Института по изкуствата, а в Академията за изсянни изкуства се изявявал като карикатурист. През Първата световна война 16-годишният младеж напуснал училище – искал да стане войник, но не го приели, бил непълнолетен. Той преправил свидетелството си за раждане и замислил за Франция. За около година бил шофьор в Червения кръст. Автомобилът му, украсен с негови рисунки, привличал вниманието на хората.

Началото на кариерата. След войната Уолт работел в рекламна агенция заедно с художника Уб Айуъркс, после основал в един гараж собствена фирма. С Айуъркс и други приятели създавали късометражни филми по сюжети на приказки. Събрали малко пари и се отправили към Холивуд. Уолт искал да стане актьор, но това не му се удало. С брат си Рой създават студията „Братя Дисни“, в която Уолт генерирал идеите, Рой отговарял за финансите, а Уб рисувал. През 1924 г. Уолт Дисни постигнал успех с дебютния си филм „Един ден на Алиса на море“. След три години Айуъркс нарисувал Заека Осуалд, станал герой на 26 серии, придобили огромна популярност.

Личният живот. През 1925 г. Уолтър се жени за Лилиан Бонс, секретарка в студиото му. Осем години нямали деца, Лилиан има-

ла два спонтанни аборта. Едва през 1933 г. им се родила дъщеря – Даяна Мери. Не могли да се сдобият с още потомци и осиновили

С Лилиан

едно изоставено момиченце – Шарън Мей. Дисни бил изключителен баща. Цялото семейство се отдавало на хобитата му – конна езда и поло. Първият урок, променил живота му, бил: „Никога не пренебрегвай семейството си. То е първият и най-важен бизнес“. Сред останалите му уроци били: *Правете това, което обичате. Дисниленд е дело от любов; Спрете да говорите, действайте.* По-добрият вариант е „добре свършено“, отколкото „добре казано“; *Мечтите се нуждаят от хора.* Животът ви е в това, да служите на другите. Така служите и на себе си. Смятал, че, за да постигне човек мечтите си, са нужни 4 неща: любопитство, увереност, кураж и постоянство.

Мики Маус. Уолт Дисни панически се боял от мишки. Веднъж

С дъщерите си

през 1928 г., пътувайки, си спомнил за пълния с мишки гараж и направил първата скица на своя

емблематичен герой Мики Маус. Прочутият мишок първоначално се наричал Мортимър, но Лилиан сметнала името за помпозно и предложила Мики. Скоро той става звезда в „Параходът Уили“ – първата в света звукова анимация. На първата прожекция Дисни седнал най-отзад в залата. Този навик той запазил през цялата си кариера, така разбирал какво харесват зрителите. Златно негово правило било: Победи конкуренцията, като предложиш нещо различно. И решил, че Мики Маус може да говори. Озвучил героя си със собствения си глас. Никой преди това не бил чувал за рисунка, която говори. Стоките с образа на Мики Маус носели големи доходи на създателя му. „Никога не забравям, че такъв, какъв съм, ме създаде една мишка“, признавал Уолт Дисни. Той считал героя си за своя втора същност: „Аз обичам Мики Маус повече от всяка жена, която съм познавал в живота си“. За този образ Дисни получава почетен „Оскар“. Заедно с Мики имат звезди на холивудската Алея на славата. Мики Маус е първият рисуван персонаж, на когото е оказана подобна чест.

Новите технологии. Дисни бил първият, който създал звук мултифилм и филм със стереозвук; първият, който създал пълнометражен анимационен филм, и първият, който снимал едновременно на 3 ленти. Пълноцветният му трилентов филм „Цветя и дървета“, 1932 г., печели „Оскар“. Всичките му следващи анимации са в цветя. „Трите прасенца“ се смята за най-успешната къса анимация за всички времена, а песента в „Кой се бои от големия зъл вълк?“ става неофициален химн на страната през Втората световна война. През 1937 г. аниматорите на Дисни разработват многопланова камера, с която се създавала илюзия за дълбочина. За визуалната си сила „Старата мелница“ печели „Оскар“. Заради „Снежанка и седемте джуджета“, първият пълнометражен мултифилм, Дисни е наречен „кралят на мултипликацията“. Филмът му носи невиданата сума от 1 млн. 499 хил. щатски долара и 8 „Оскар“-а – една нормална и 7 миниатюрни статуетки.

Перфекционизмът. Дисни бил срамежлив, но общителен човек, отнасял се топло към всички. Не обръщал внимание на критиките – според него, те си придавали много важности. Той

създавал филми за публиката. Бил изключителен перфекционист. За всеки филм правел около 50 хиляди скици, а за „Снежанка“ – над 200 хиляди. В него с анимация успял да изкара човешка емоция – когато Снежанка умира, публиката плачела. За художниците си наемал движещи се модели. За да изучат движенията на животните, създал малък зоопарк. Изпращал аниматорите в прериите да рисуват от натура. Те взимали и уроци в създадената от него актьорската школа. За да бъдат сюжетите завладяващи, инвестирал и в отдел за истории – с майстори-разказвачи. Разкрил и отдел за специални ефекти. Като лидер Дисни бил ненадминат. Хората му го обичали. Имал 200 души персонал, повечето мъже. Всеки път, като тръгнал по коридора, кашлял, за да предупреди, че е в сградата. Никога не се задоволявал с по-малко от най-доброто. Отдавал огромно значение на творческите идеи. Затова измислил „стратегията на трие стаи“. В едната закачил рисунки и вдъхновяващи цитати – в нея се генерирали идеите. В другата имало маси, на които се осъществявали замислите. В третата – малка и полупразна, се оценявал готовият продукт. Поощрявал всяка интересна идея. Но, ако някой му казал: „Имам страхотна идея“, отвърщал: „Аз ще кажа дали е страхотна. Засега просто имате една идея“. Бил и безкомпромисен. Когато през 1941 г. аниматорите се вдигнали на стачка заради намалените заплати, той уволнил един от най-близките си сътрудници – Бабит, създателят на Гуфи. Дисни имал антисемитски възгледи, симпатизирал на Републиканската партия, бил убеден антифашист и антикомунист. През 1946 г. основал Алианс на филмите за опазване на американските идеали.

Златната ера на анимацията. В следвоенните години киностудията на Уолт Дисни, сред най-влиятелните в Америка, пуска: „Пиноккио“, „Фантазия“, „Дъмбо“, „Бамби“, „Златното момиче“, „Питър пан“, „Спящата красавица“, „Пепеляшка“, „101 далматинци“ и др. – над 100 нови герои. Последният му филм, музикален, с участието и на живи, и на анимационни герои, е „Мери Попинс“, получил 5 „Оскар“-а. Бил сред първите, използвали телевизията за развлекателни и образователни цели. Уникалните му програми „Зоро“ и „Дейви Крокет“ и шоуто му „Клуб на Мики Маус“ имали огромна популярност.

Липсващият образ на майката. Във филмите на Дисни майката, като образ, липсва – вероятно, заради чувството му за вина след смъртта на собствената му майка. За 50-ата годишнина от сватбата на родителите си Уолт и Рой им подарили къща в Лос Анджелис.

Построили я работници, които „не знаели какво правят“. През 1938 г. при повреда на отоплителната система родителите му се натровили с въглероден двуокис, Флора починала. Уолт никога след това не говорел за тази трагедия.

Увеселителните паркове. Уолт Дисни имал една дръзка мечта – да създаде парк с атракции, в който децата да са обкръжени от любимите си Дисни-герои. Паркът-мечта трябвало да изглежда „като нищо друго на света“. Построен върху 70 хектара земя близо до Лос Анджелис, той отваря врати през 1955 г. Впечатлявал не само с мащабите, а и с техническите си възможности. Откриването било излъчено по телевизията. Били поканени 11 000 души, но дошли 30 000. Само за две години посетителите достигнали 1 милион, а през първите три десетилетия паркът забавлявал повече от 250 мили-

Дисниленд в Париж

она души – по 20 000 на ден, вкл. височайши особи от цял свят. Дисни искал да създаде и футуристичен град-атракция в Бърбанк, Флорида, но не му достигнало времето за това. През 1971 г. Рой изградил атракциона „Дисни Уърлд“ и го посветил на брат си. После го разширил и той се превърнал в постоянен световен панаир. Подобни паркове били открити и в други големи градове по света.

Дисни след Дисни. Уолт Дисни бил заклет пушач. Бил и любител на алкохола. През ноември 1966 г. го диагностицирали с рак на белия дроб. На 15 декември с. г., десет дни след 65-ия си рожден ден, умира в Бърбанк. След смъртта му компанията твърдо решила да не показва във филмите си каквато и да е тютюнева продукция.

През 1968 г. Дисни печели посмъртно „Оскар“ за „Мечо Пух и денят на бълскането“. Удостоен бил и със Златен медал на Конгреса.

И днес Дисни-студии продължават да произвеждат успешни развлекателни продукти, водени от вярата на своя идеолог, че няма невъзможни мечти, има само изоставени мечти.

Мария Рашкова

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев. **Редколегия:** Юлия Младенова - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Димитър Бахчеванов, Мария Пискова, Искра Буюклиева, Венко Юнаков. *Със съдействието на КНСБ и КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“ АД.*

За връзка с редакторите на „Трибуна Арсенал“: e-mail: tribuna.arsenal@gmail.com; Юлия Младенова: 0882 98 70 14, e-mail: julia_mladenova@abv.bg, Диана Рамналиева, e-mail: di_ramnalieva@abv.bg; Мария Рашкова: 0882 98 70 12, mvrashkova@abv.bg; Димитър Бахчеванов: 0888 21 01 00